

RECORDANT VORA LA MAR

Estic vora la mar, ajaçada
i a la sorra endinso els dits,
la sorra ardent, sorra torrada
que m'aviva els sentits.

El sol flamant la fa brillar
com brillantets que el mar coronen
i mar i sorra em fan aïllar
i m'enlluernen, m'apassionen.

Sento el murmuri de tota onada
que mansa ve de l'horitzó
i escuma llença a l'arribada,
... se'n va després fent suau remor.

Davant els meus ulls passant els núvols
per quedar quietos sobre la mar
i emmirallar-se en ella altívols,
són blaus com ella ... per atzar.

Volar veig juntes les gavines
tot rasant l'aigua que fa vaivé,
dancen plegades com dansarines
i la mar besen amb el seu bec.

... L'olor del mar ... belles onades,
m'han tancat els ulls amb dilació,
m'han dut recordances passades,
mai més com ans, tanta dolçor!:

Ací a la sorra, a l'olor de sal
els meus petits duia agradosa,
rialles, jocs, banys ... per mí eren tal
petits solets ací a l'arenosa.

Més ai ... això ja s'ha allunyat,
el temps se'n va com fan les ones,
ja són adults, anys han passat,
què en són de lluny, cares estones!

Dedins la sorra he tret els dits
i en un impuls m'he incorporat,
tan bells records m'han entendrit
... he volgut veure el mar violat,

més com tenia els ulls entelats
el mar no he vist, sols he sentit
d'aquella ona el seu brogit
quan amb l'escuma, peus m'ha besat.

Vora el bell mar tan violat,
sota el cel blau, damunt la sorra,
amb els records m'he sentit sola
i cara al mar, sola, he plorat.

Maria Busquets

UN ROURE AL MEU JARDI

Un bell roure centenari
guarneix el meu jardí
quantes coses li preguntaria
sense resposta obtenir.

Té les branques exposades
a l'estiu i a la tardor
les fulles grogues verdes pintades
fruit del seu suor.

Al matí amb la frescor
les seves branques remullades
i alimentades del subsòl
que la terra li ha donada.

I guarnint el meu jardí
passaràs un altre centenari
que amb el cant dels ocells
alegraran el meu petit jardí.

Miguel Angel León

LA TARDOR

I com cada any
arriba la tardor
amb el seu mant groc
i el adormèixer de les flors.

Les fulles de tots els arbres
cauen al sol assentades
doncs ja ha acabat
la seva funció
de fer-nos més alegres les passejades.

El verd aquell recordarem
de l'estiu ja passat
quedarà com un record
que no s'esborrarà del nostre cor.

Però no tots seran tristos
l'estiu tornarà
i amb ell les vacances
i el somriure de la quitxalla
un altre cop !!!

I per ara i algun temps
la tardor ja hi torna a ser
i mentre amb més alegria la rebem
més bé que ho passarem.

Miguel Angel León

BELL BONMATI (EL MEU POBLE NATIU)

*Et veus com noia maca en seu mirall
en les aigües del riu que et vol cenyir,
el riu que et dona vida i et fa embellir
i rega el teu camp i espessorall.*

*De ginesta i ginestell tens bosc farcit
i d'alzines ufanes. Bells ramells
de violes flairoses en teus cantells.
D'heures i flors boscanes n'ets guarnit*

*Els infinits ocells, eixerits, al mati
piulen tot sortint de l'entaforall
i renten en el riu el seu plomall
saltant de pedra en pedra sens defallir.*

*De dins l'aigua, clavades fermament,
no es mouen de vora teu, parades,
gaudint-se d'ésser en teves vorades,
les pedres, banyades eternament;*

*i baixant depressa, anant riu avall
encepega amb elles en seu camí,
l'aigua alegre, fent joiós esclafir
que s'oeix vora el riu, en sorrenca vall;*

*és com cançó de goig oir,
cançó de l'aigua anant riu avall,
cançó de pedres del teu mirall.
El seu refrec les fa entendre.*

*Bell amb l'estesa de les gebrades,
que et vesteixen amb llensol blanc de lli,
i bell quan la boira amb seu vel molt fi
et cobreix els camps i les teulades.*

*Vaig veure-hi jo la llum en teu jardí,
i els més profunds amors hi vaig trobar,
...encara n'hi tinc un que hem fa somniar.
Per això t'estimo tant, bell Bonmati.*

Maria Busquets